

[Mimi Jakobsen]

ser lidt drastisk ud, men vi har altså følt, at indtil man havde behandlet dette forslag her et par gange og havde fået forklaret, hvad vi mente med det, var det nødvendigt at pinde det ud i mindste detalje, for at man ikke bare skulle sige: ja men et ligemandsprincip lyder godt. Og så kunne det tænkes, at man gik hen og indførte noget, som aldeles ikke var det, vi mente med det. Nu føler vi, at vi har taget det ned til mindste detalje, og derfor er det selvfølgelig blevet lidt kringlet. Det vil jeg gerne medgive ordførerne:

Princippet er vigtigt, for jeg vil gerne rejse spørgsmålet, hvad vi overhovedet har et uddannelsessystem til, hvis ikke vi lægger vægt på den kompetence, på den erfaring, på den viden, som man erhverver gennem et tilpas antal års ophold i dette uddannelsessystem. Hvis vi ikke selv lægger vægt på, at en professor ved mere end en førsteårsstuderende, hvis vi ikke selv lægger vægt på, at en lektor ved mere på sit fagområde end andre, der ikke har studeret det fag mere end 3 måneder, hvad har vi så systemet for? Det er dette princip, der er slået igennem her:

Derfor er det ikke bare et spørgsmål om lighed, for ligheden kan ikke eksistere, når nogle har helt andre forudsætninger for at føre en diskussion end andre. Nogle har haft års erfaring, har selv gennemgået studiet, har undervist i det i flere år og har forsket i det i flere år. Man kan da ikke komme og påstå, at disse mennesker skulle være lige med hensyn til at diskutere sagen med folk, der måske er ansat som laboratoriebetjente eller er førsteårsstuderende eller andet. Det er da en forkvaklet opfattelse af lighed. Det har ikke noget at gøre med at være lige gode eller lige rare eller lige pæne mennesker. Det har noget at gøre med en faglig viden, som er helt fornøden, når man skal træffe afgørelse om de højeste uddannelser.

Det er én af grundene til, at CD ikke ønsker, at ministeren skal styre universiteterne. Det er det, der ligger bag, at universitetsuddannelserne er holdt ude af den almindelige håndsoprækning her. Det er ikke dette folketing, der skal sidde og afgøre, hvad der skal forskes i – jeg var lige ved at sige: vorherre bevares, men det vil jeg ikke gøre, det er strøget af referatet – men det er heller ikke hvem som helst på de højere læreanstalter, der skal gøre det. Det er dem, der lige præcis

har sagkundskab på det område. Det må være deres stemmer, der tæller mest.

Andre grupper kan have udtaleret, og jeg har ikke spor imod, at man diskuterer det. Jeg er bare bekymret for, hvor meget tid der går med diskussioner, og det er jo det, man hører fra de grupper, som har den viden, der skal til. Det er dem, der har forskningsforpligtelserne, undervisningsforpligtelserne, der kommer og fortæller, hvor megen tid de må spille i disse organer, fordi de tit må starte forfra med Adam og Eva for at forklare, hvad det hele drejer sig om. Det er ikke tilfredsstillende, det er dårlig brug af ressourcerne.

Det er altså et kompetenceprincip, vi ønsker, og derfor har jeg også med glæde noteret mig, at flere partier i dag har tilsagt en positiv udvalgsbehandling og gerne vil gå ind i intentionerne i forslaget.

Ministeren refererede til, hvad hun sagde sidst, hvor hun heller ingenting sagde, og det er jeg skuffet over. Ministeren sagde igen, at nu må man nok snart til at overveje, om ikke man kan sætte et udvalgsarbejde eller en undersøgelse i gang. Jeg mener, at der i dag klart er konstateret et flertal i dette folketing for at sætte den høring i gang nu. Jeg synes, det er vigtigt at få fastslået, at nu skal det ske, nu kører det her. Jeg foreslår, at de partier, der i dag har givet tilsagn om, at de ønsker denne høring, samles i uddannelsesudvalget og får fortalt ministeren, at nu forventer vi, at det arbejde sættes i gang.

Jeg er til gengæld tilfreds med, at ministeren er klar over, at når man skal lave en høring, så nytter det ikke noget bare at høre de organer, der sidder i dag med de flertal, der eksisterer i dag, for det er klart, at de vil bevare deres struktur og deres indflydelse og tingenes tilstand. Man må netop ned i mindretallene, der normalt bliver trynet i disse afstemninger. Det er dem, man må være meget opmærksom på, for de har ikke ad flertalsveje mulighed for at udtale sig. Det er jeg meget glad for at ministeren er opmærksom på. Det var ministeren også sidst, og det er helt i orden.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Jimmy Stahr, refererede også til, hvad han sagde sidst, og dér sagde han heller ikke så forfærdelig meget. Der kan godt være nogle erfaringer fra den socialdemokratiske vælgerforening, der tilsiger, at teknikken skal gøres lidt